

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Sandomierz - perła architektury c.d.

czas trwania: 5 godzin, typ: samochodowa, liczba miejsc: 8, stopień
trudności: bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Sandomierz to miasto, w którym stara architektura wspaniale harmonizuje z pięknem wiślanej skarpy i lessowych wąwozów. Wędrówkę zaczniemy od najstarszej części miasta. Kościół św. Jakuba to najstarszy z sandomierskich kościołów. Zespół kościelno klasztorny Dominikanów reprezentuje styl późnoromański z elementami wczesnego gotyku. Jest najstarszą ceglana budowlą w Polsce, ciekawe są zwłaszcza ceglane fryzy i bogato zdobione kapitele kolumn.

Wąską uliczką przykrytą koronami drzew wchodzimy na Wzgórze Świętopawelskie. Na jego szczycie znajduje się XV wieczny kościół, ozdobiony dekoracją stiukową, przebudowany w latach późniejszych. Stąd niedaleko do legendarnego kopca Salve Regina, według przypuszczeń historyków stanowił on pierwotne centrum miasta. Za parę chwil dochodzimy do najciekawszego w Sandomierzu wąwozu lessowego noszącego imię Królowej Jadwigi.

Wąwozem przechodzimy nad Wisłę, aby stamtąd się dostać do dzielnicy staromiejskiej. Poznamy tutaj unikatową, podziemną trasę o długości 400 m. Jeszcze wejdziemy na ulicę Żydowską i rzucimy okiem na sandomierską synagogę. Wędrówkę na chwilę przerwamy, aby odpocząć na Przedmieściu Opatowskim, w parku wśród zieleni drzew. Mamy do odwiedzenia jeszcze dwa zespoły kościelno-klasztorne: Benedyktynek z XVII wieku i Reformatorów z lat 1679-89. Pobyt w Sandomierzu można urozmaicić spacerem nad Wisłą lub, o ile czas na to pozwoli, udać się na wędrówkę do pobliskich Górach Pieprzowych.

Program wycieczki

Sandomierz

Zespół klasztorny poddominikański z kościołem św. Jakuba

Późnoromański zespół ceglanych budynków, ufundowany w 1226 r., wzniesiony w 2 ćw. XIII w., został przebudowany w latach 1624-73 i odrestaurowany na początku XX w.

Kościół św. Jakuba jest najstarszym i najcenniejszym zabytkiem Sandomierza, a jednocześnie jest to jeden z pierwszych w Polsce kościołów wzniesionych z cegły. Bazylikowy, jest kryty stropem drewnianym i ma trzy kaplice boczne. Świątynia zachowała typowy układ przestrzenny budowli klasztornej i bogatą dekorację plastyczną elewacji, wykonanej z cegły formowanej i glazurowej. Portal północny zaliczany jest do najpiękniejszych portali ceramicznych w kraju.

Wnętrze kościoła zdobią witraże z lat 1910-1918 projektu Karola Frycza, skrzydła dawnego ołtarza głównego z 1599 r. oraz sztukaterie sklepienia w prezbiterium i Kaplicy Męczenników, pochodzące z XVII w. Wczesnogotycka dzwonnica została wzniesiona w XIII/XIV w. Z pierwotnego klasztoru zachował się fragment skrzydła wschodniego.

50°40'37"N 21°44'39"E | na mapie:A

Sandomierz

Kościół św. Pawła

Pierwszy, drewniany kościół został ufundowany w tym miejscu w 1226 r. przez biskupa Iwona Odrowąża. Kościół gotycki, powstały w latach 1426-34, był rozbudowany i przebudowany w 1637 r. i w latach 1728-45. Kościół jest jednonawowy, z trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Warto zwrócić uwagę na barokową kaplicę św. Barbary (1706-19). Efektem barokowej przebudowy jest też sztukatorska dekoracja sklepień i snycerskie wyposażenie wnętrza - ołtarze, chór organowy, stalle w prezbiterium i ambona.

50°40'42"N 21°44'23"E | na mapie:B

Sandomierz

Wzgórze Salve Regina

W południowo-zachodniej części Sandomierza na osiedlu Krakówka znajduje się tajemnicze Wzgórze Salve Regina. Ze wzgórzem tym wiążą się liczne legendy. Według jednej z nich, kopiec usypano ponad stołem ciepłym. Inna mówi, że jest to miejsce pochówku zamordowanych przez Mongołów, oo. Dominikanów. Na szczycie wzgórza znajduje się figura z krzyżem ozdobiona płaskorzeźbą Matki Boskiej z Dzieciątkiem. Figura została wzniesiona na pamiątkę Konfederacji Barskiej.

50°40'39"N 21°43'43"E | na mapie:C

Sandomierz

Wąwóz Królowej Jadwigi

Sandomierz leży - jak Rzym - na siedmiu wzgórzach, pomiędzy którymi wiją się lessowe wąwozy. Wąwóz Królowej Jadwigi jest największy spośród nich - ma ok. 500 m długości i do 10 m głębokości. Wąwóz rozdziela wzgórza: Świętojakubskie i Świętopawelskie. Jest pięknym

miejszem na spacer o każdej porze roku.

50°40'36"N 21°44'29"E | na mapie:D

Sandomierz

Sandomierskie lochy - Podziemna Trasa Turystyczna

Sandomierskie lochy do dziś otocza aura tajemnicy. Drażone przez wieki pod miastem korytarze i komory, według ustnych przekazów, ciągną się do podmiejskich wiosek Kobierniki i Krakówka, a nawet dalej - pod dnem Wisły, aż do zamku w Baranowie Sandomierskim.

Przy wejściu do atrakcyjnych sandomierskich podziemi znajduje się fresk przedstawiający Halinę Krempiankę, córkę zamordowanego przez Tatarów sandomierskiego kasztelana Jana z Krempy. Jak głosi legenda, dziewczyna, chcąc pomścić śmierć ojca, udała się do tatarskiego wodza, opowiadając mu o krzywdach, jakich ponoć doznała ze strony mieszkańców Sandomierza. Zaproponowała, że podziemiami wprowadzi Tatarów do miasta. Kiedy ci - skuszeni obietnicą łatwego łupu - weszli za nią do podziemi, obrońcy miasta zasypali wejście. Dzielną Halina zginęła, ale miasto zostało ocalone. Podziemia, które w burzliwej historii Sandomierza były schronieniem dla jego mieszkańców, stały się też przyczyną wielu katastrof budowlanych.

W 1963 roku nasiliły się awarie i zapadliska. Wówczas zespół pracowników naukowych z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie opracował specjalny program - Wytoczne Ratowania Dzielnicy Staromiejskiej w Sandomierzu. Rok później rozpoczęto prace górnicze w podziemiach. Podziemna Trasa Turystyczna została utworzona właśnie w czasie górniczych prac zabezpieczających Stare Miasto. W ich rezultacie okazało się, jaki faktycznie obszar zajmuje labirynt piwnic, korytarzy i wyrobisk, tworzących długie, kilkukondygnacyjne, podziemne miasto. Choć część wyrobisk została zlikwidowana ze względów konstrukcyjnych, pod ziemią pozostawiono niemal 470

metrów trasy. W 1977 roku podziemia zostały udostępnione do zwiedzania. W grudniu 2007 roku Podziemna Trasa Turystyczna została wydłużona o dodatkowe, wyremontowane pomieszczenia, znajdujące się pod kamienicą Oleśnickich. Ciekawostką jest, że najgłębiej położona komora znajduje się 12 m pod ziemią. Trasa jest czynna w sezonie, w godz. 10.00-18.00 a poza nim w godz. 10.00-17.00

Podziemna Trasa Turystyczna
Rynek 12, (Wejście z bocznej strony kamienicy Oleśnickich)
tel. 015 832 30 88
www.pttk-sandomierz.pl
Czas zwiedzania - 45 min.

50°40'47"N 21°44'55"E | na mapie:E

Sandomierz

Synagoga

Synagoga została wybudowana na przełomie XVI/XVII w. Po pożarze w 1758 r. została gruntownie wyremontowana. Kolejne remonty prowadzono w latach 1872 i 1911, a w 1929 r. zmieniono dekorację malarską wnętrza. W czasie II wojny światowej synagoga została zdewastowana. Po wojnie budynek zaadaptowano na potrzeby Archiwum Powiatowego.

50°40'49"N 21°44'54"E | na mapie:F

Sandomierz

Zespół klasztorny pobenedyktyński z kościołem św. Michała Archanioła

Barokowy kościół św. Michała z zespołem dawnego klasztoru benedyktynek wzniesiono w latach 1686-92, a w latach 1753-69 obiekt był remontowany. Kościół jest jednonawowy, nakryty sklepieniami kolebkowo-krzyżowymi podtrzymywanymi przez zdwojone, jońskie pilastry. We wnętrzu, częściowo zniszczonym przez pożar w 1966 r., warto zobaczyć zachowaną piękną, rzeźbioną ambonę z XVII w. Późnobarokowa dzwonnica pochodzi z lat 1749-50. Trzyskrzydłowy klasztor był budowany etapami, od 1633-37 (skrzydło pd.) do 1903-06 (skrzydło pn.). W klasztorze zachował się bardzo bogaty zespół tkanin z XVII-XVIII wieku. Zespół pobenedyktyński stanowi znakomity przykład polskiej barokowej architektury klasztornej. Od 1903 r. mieści się tutaj Wyższe Seminarium Duchowne.

50°40'59"N 21°44'56"E | na mapie:G

Sandomierz

Zespół klasztorny poreformacki z kościołem św. Józefa

Kościół św. Józefa wraz z zespołem dawnego klasztoru Reformatów wzniesiono w stylu barokowym w latach 1679-

89. Po pożarze w 1809 r. został odbudowany w latach 1809-29. Kościół jest jednonawowy. Do osobliwości kościoła św. Józefa należą spoczywające w oszklonej trumnie w podziemiach kościoła z mumifikowane zwłoki Teresy Izabeli Morsztynówny, córki wojewody sandomierskiego. Warto zobaczyć przylegający do kościoła, otoczony murem dziedziniec z kaplicami drogi krzyżowej. Sam klasztor jest piętrowy, trzyskrzydłowy i posiada wirydarz, czyli ogród klasztorny.

50°40'56"N 21°44'48"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): fot. arch. UM Sandomierz, fot. arch. UM Sandomierz, stary, fot. arch. UM Sandomierz, fot. arch. UM Sandomierz, stary, maniek66, fot. arch. UM Sandomierz

Trasa dodana przez: sonia27

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
niedziela 25 sierpnia 2024 07:08:12